

Dávejte pozor

Neděte-li si se žaludkem pozor, to bude

Nečistá krev
nevysvětlitelným následkem.

Dr. August Koenig's Hamburger Tropfen

čistí žaludek i krev a výsledkem jest úplné vyléčení.

80 akrů pozemků na prodej.

The North Wisconsin Colonization Co. of Superior, Wis.

prodávám pozemky za cenu, kterou dvojnásobně vaše nájemné v Iowa nebo Nebraska vám zaplatí. Pomyšlete: Jediná třetina zaplatí cenu vašeho pozemku. Nejenom že cena jest nízká, ale i podmínky platební jsou příznivé. Píšte společnosti buďto do hlavní úřadovny do West Superior, 17. Wis. Building, aneb do poboční úřadovny č. 509 So. 13th St., Omaha, Neb.

HAMBURSKO-AMERICKÁ LINIE.

Společnost tato udržuje celý rok pravidelné spojení s Evropou dvojnásobnými loděmi. Nejrychlejší jízda z New Yorku do Hamburku. Loď odjíždí ve čtvrtek v sobotu.

Hamburgská Americká Linie jest nejstarší Německá Trans-Atlantická Paroplavní Společnost a vlastní 202 lodí majících dle nou sponosnost 541,988 tun. 95 z těchto jsou veliké námořní parníky zahrnující 24 dvojnásobných parolodí, které ku pohodlí cestujících zvlášť zařízeny jsou. Takový počet parolodí ne vlastní žádná jiná společnost. Ohledně přepravy a cen obraťte se na.....

HAMBURG-AMERICAN LINE
37 BROADWAY, NEW YORK.
159 Randolph St., Chicago, Ill.

Paroplav. Spol. Sev.-německého Lloyd.

Po parolodích expresních nejrychlejší jízda přes moře za 5 dní 15 hodin a 10 minut.

Přeplyvní ceny:

Po parolodích expresních z New Yorku do Bremen.....\$28.00
Po parolodích pravidelných z New Yorku do Bremen.....\$30.00
Po parolodích expresních z Bremen do New Yorku.....\$28.50
Po parolodích pravidelných z Bremen do New Yorku.....\$30.50

OELRICHS & CO., 5. Broadway, New York.

Hlavní jednatelé pro západ.

H. CLAUSENIUS & CO., 90-92 DEARBORN Street, CHICAGO, ILLINIS.

Učte se vydělat si živobytí!

Schopnost toho záleží od velké míry na přípravě. Nejlépejší příprava pro mladíky a dívky než praktické cvičení se v oboru obchodním a tělesným. Chodíte tam, kde dostane se vám vyučování jednatelů, kdež obchodu učí se tak, jak se provádí a kde pomáží se žákům k dobrým postavením a kde zaměstnávají jsou nejlepší učitelé a kde používá se té nejlepší metody.

Obchodní tělesný, strojopisný a pravidelný kurs. Škola denní i večerní. Přijímá ne více než 20 žáků.

Boyles' Commercial Sherthand College.
503 Bee budova, Omaha, Neb.

Rychlým letem

líší se po otáčkách Spoj. Států zlouhým nepřítel lidstva

CHŘÍPKA,

ohrožující životy statisíců. Každé zasedání máže se státi příčinou těžké choroby neb i smrti.

JISTÉ VYLÉČENÍ

zaručí se takto: Jakmile spozorujete příznaky nastuzení, vypařte si se s sebou ve vodě, do které dáte trochu mléčné hořčice, vypijte koflík horké lemošady a vezměte dvě Severovy Tabletky proti nastuzením.

Pak utokněte v teplem pokoji a dobře se přikryjte. Mělo by, bysme se dále dále spottil. Druky dou berte tabletky podle návodu a mimo to

Severiv Balsam pro Plíce,

ktory znanosně práduky klojí, kterýkly hlen vypudí a učíni dýchání snadným a pravidelným, zvláště dětem-li se pros

SEVEROVU HOJNOU NÁPLAST.

Každé nastuzení všeho druhu, i chřípka se rychle vyléčí tímto výpudím.

Je-li veliká horkost spojená s bolestmi, tu pomohou plati

SEVEROVY PRAŠKY proti bolestem hlavy a NEURALGII.

Cena Tabletek, prášků a náplastí jest 25 ctů. Cena náplastí pro plíce 25 nebo 50 ctů. K dostání ve všech českých lékárnách a obchodech s léky.

Zachraňte své rodiny.

W. F. SEVERA
CEDAR RAPIDS, IOWA.

Záhadný zločin rozrušuje Francii.

Od procesu Dreyfusova nebyla veřejnost tak pobouřena jako nyní.

Svědék obviňuje pokladě jinou osobu ze zločinu a na to jest pak náhle zavražděn sám.

Jeden z nejzáhadnějších případů v kriminální historii celého světa, odehrává se nyní před trestním soudem v Nimes ve Francii, kde projednává se nyní záhadná vražda pani de Vaucroze.

Fantasie Dumasova ani Zolova nevymyslela nic tak dramaticky silného, jako jest tento zločin a tu opět dokazuje se, že "pravda bývá často podivnější nežli smyšlenka."

V noci dne 23. srpna 1898, madame Demares de Vaucroze, vdova, byla zavražděna na své farmě, kde žila se svým synem blíže městečka Saint Pous la Calm Gard. Příčina, proč zločin tento nepřišel tak dlouho k projednání, jest zajímavou částí procesu samého.

Předběžné vyšetřování provedené soudcem Abramem, bylo provedeno s úmyslem, aby spravedlnost byla odvrácena od pravých vinníků—tak se alespoň tvrdí a teprve, když věc dále jímela do rukou, došlo nyní k soudnímu líčení s osobami obviněnými z té to vraždy.

Madame de Vaucroze byla 78 roků stará a po čtyři léta žila na své farmě se svým synem Fernandem, mužem již padesátiletým a se služkou 22 roků čítající. Vyšetřující soudce listek ten poslal známým svému matku mrtvou a okamžitě odebral se na policii, aby to oznámil. Vojevský maršál v nepřítomnosti soudce a provedl vyšetřování a shledal, že madame Vaucroze byla uskrčena a oloupena, neboť na její krku nalezy známky od škracení pocházející. Její veškeré klenoty ve velké ceně a zároveň i hotové peníze, značná suma, byly ukradeny.

Vrah nezanechal po sobě ani nejmenší stopy, která by mohla vésti k jeho objevení.

Syn zavražděné i služka byly podrobeny výslechu.

Fernand de Vaucroze spal ve světnici naležající se v druhé části domu a při výslechu sdělil, že nesyšel nic, neboť dělili jej od jeho matky čtyři silné zli.

Světnice však, v níž služka spala, sousedila s ložnicí madame de Vaucroze a do této mohlo se vejít pouze světnici, již služka obývala. Obě postele byly přistaveny k stejné přídce a přece služka Marie Laupies ve výslechu se vyjádřila, že nic neobvyčejného v noci neslyšela.

Avšak ve výslechu prohodila malou poznámku, která později se objevila nanejvýš důležitou. Řekla, že okolo 10. hodiny v noci otevřela hlavní dveře, které Fernand de Vaucroze pravidelně sám o 9. hodině zamýkal. "Proč jste otevřela ty dveře?", tážal se maršál.

"Abych si připravila vodu na prádlo na ráno", vysvětovala služka. Maršál pozoroval též, že služka měla čerstvé ostříhané nehty. Táže se na vysvětlení, obdržel odpověď, že učinila tak ráno při objevení zločinu z dlouhé chvíle. To se zdálo vyšetřovatelům nanejvýš podezřelá a služka byla zatčena.

U večer dne 24. září Marie Laupies učinila dobrovolné vyznání k správné vězení, v němž tvrdila, že v tu noc, když vražda byla spáchána, asi o 3. hodině její velitelka ji k sobě zavolala, aby jí přinesla sklenici vody. Vykonavši tento rozkaz, ulehla opět do postele a v tom zpozorovala postavu podobající se Fernandovi de Vaucroze, která přiblížila se k její posteli a pravila: "Jdu do ložnice k madame; jestli o tom něco řeknete, tu odpovím, že jste lhala." Na to přf tvrdě usnula a neprobudila se až ráno.

Ačkoli výpověď služčina byla nanejvýš nejasná a odporovala prvé výpovědi služčině, tv zdor tomu de Vaucroze byl zatčen a za 24 hodin na to prohlášen vyšetřujícím soudcem za vraha.

Při výslechu Vaucroze, odpovídal na všechny otázky zpřímá a chladně beze všeho vzrušení, leč soudce stál na tom, že Fernand jest viněn z vraždy své matky a že chováň jeho jest pouhou komedií duševně silného člověka.

Fernand obviněn z vraždy a dvěma vězení se zavřely za ním. Druhého dne požádal prostřednictvím svého právníka, aby byl předveden služe tvář v tvář a když se to stalo a soudce dvakrát vyzval Marii Laupies, aby obvinění své opakovala Fernandovi do očí, tu ona to po obakrát odepřela a dalaouc se do pláče vzkřikla: že to nemůže učiniti!

Vzdor tomu však soudce trval na tom, že Vaucroze jest viněn a že služka proto nemůže obvinění své opakovati, že podléhá vlivu Vaucrozevě.

Jas obviněn z hrozného zločinu zavraždění vlastní matky, Vaucroze v hrozně trýzni strávil 86 dní ve vězení, aniž by byl o své při něco došel.

Mezitím však prováděno další pátrání a pytváním žaludku zjištěno, že zločin spáchán byl před půlnocí, kdežto služka pravila, že jest se svou paní mluvila o 3. hodině v noci. Soudce však neshledal v tom nic podezřelého.

Rodina Vaucrozeova vlastnila dva domy v Uzes v ceně 100,000 franků, jež dle knihovního záznamu náležely Fernandovi, avšak ten učinil zvláštním listem své matce postup na tento majetek. Vaucroze, který měl bratra, mohl mít veliký zájem v této postupní listině, a mohl zavraždit k vůli ní svou matku, avšak postupná tato listina nalezena ve skřini, z které klenoty byly uloupeny. Listina ta byla drahocennou pro syna, avšak pro cizince byla bezcennou. Die toho mohlo se soudit, že vrahem byl cizinec a ne syn, avšak soudce nalezl nyní důkaz viny Vaucrozeovy v malém listku, který nalezl na farmě pracující dělník Joachim Audibert a soudci jej odevzdal.

Audibert nejprve vypravoval, že listek ten nalezl o páté hodině, později zase řekl o šesté hodině, když se vracel z mlýna. Vyšetřující soudce listek ten poslal známým svému matku mrtvou a okamžitě odebral se na policii, aby to oznámil. Vojevský maršál v nepřítomnosti soudce a provedl vyšetřování a shledal, že madame Vaucroze byla uskrčena a oloupena, neboť na její krku nalezy známky od škracení pocházející. Její veškeré klenoty ve velké ceně a zároveň i hotové peníze, značná suma, byly ukradeny.

Vrah nezanechal po sobě ani nejmenší stopy, která by mohla vésti k jeho objevení.

Syn zavražděné i služka byly podrobeny výslechu.

Fernand de Vaucroze spal ve světnici naležající se v druhé části domu a při výslechu sdělil, že nesyšel nic, neboť dělili jej od jeho matky čtyři silné zli.

Světnice však, v níž služka spala, sousedila s ložnicí madame de Vaucroze a do této mohlo se vejít pouze světnici, již služka obývala. Obě postele byly přistaveny k stejné přídce a přece služka Marie Laupies ve výslechu se vyjádřila, že nic neobvyčejného v noci neslyšela.

Proč u milionářů touha po penězích roste.

VYSVĚTLENÍ OD NĚKTERÝCH AMERICKÝCH MILIONÁŘŮ.

Co praví Michael Cudéby.

Veleznamý tento boháč a majitel jatek o této otázce vyslovuje se následujícím způsobem:

"Muž, který vydělal milion a dosáhl stáří padesáti neb šedesáti let, ten měl by zanechati již obchodu a vydělávání peněz a měl by učinit místo jiným. Tak jest to zvykem v Evropě, že člověk, který doňhl se jistě zámožnosti, jež mu stačí k pohodlnému životu, odebrá se v padesáti letech na odpočinek. Ale toto pravidlo nehodí se na naše americké poměry a nesouhlasí s americkou naší povahou.

Před dvaceti lety pravil jsem kdysi mé manželce, že jakmile vydělám půl milionu, že se vzdám obchodu a budu žít klidně, bez starosti zbytek svého života. Ona se usmála a odpověděla mi:

"Až dosáhneš toho půl milionu, tu teprve to bude zážitek pro tebe. Ty se nikdy nevzdáš obchodu, pokud ti to zdraví bude dovolovat. Pamatuji na má slova".

Znalá mne lépe, nežli jsem se znal sám, neboť skutečně mě tehdejší, jak rozhodnutí později se ukázalo, nemělo žádné ceny.

Málo mužů v padesáti letech má syny, již by byli tak dospělí, aby mohli převzít řízení velkého závodu aneb obchodu, aniž by jeho trvání a dobrý stav přivedli v nebezpečí. To jest jednou z hlavních příčin, proč milionáři se trvávají v obchodech, neboť nechť světit své jmění nezkušeným rukoum.

Mé přesvědčení jest, že člověk, který vytěžil milion dolarů aneb více a dosáhl stáří šedesáti let, měl by jít na odpočinek a užívati v klidu ovoce své práce a nemyšlet na další rozmnožování svého jmění; leč když obchodník ten po důkladném přemýšlení shledává, že závod, který přivedl na výši, by mohl být poškozen, aneb dokonce přiveden k úpadku neschopným řízením, tu nelze se divit, že setrvává na tom místě, kde strávil nejlepší svá leta a dožil se svých klíčových úspěchů. Pýcha, dlouhý zvyk, obchodní

harmonii, kteráž pak dále vzdělávána byla, až vysokého stupně dokonalosti dospěla. Avšak za panování císaře Čchiho, od r. 220 do 204 před K., přišla na čínské umění zlá pohroma. Činci byli velmi energický muž. Nazývají ho čínským Napoleonem, protože velké výbojné výpravy prováděl a říši uvnitř velmi upevnil. Mimo to zvečňeno jeho jméno jedním z největších podniků, jež lidská ruka kdy provedla: on dal vystavět hlavní část slavné či pověstné velké čínské zdi. Ale přes to všechno zůstal si u literární čínské památky neblahou: on dal spáliti všechny klasické a dějepisné knihy čínské, aby přf všechno, co před jeho vládou vykostáno bylo, navždy ve tmách zůstalo a jeho jméno samo nad vstupem do nové periody čínské dějiny zářilo.

S největší přesností dohlédl císař, aby jeho rozkaz přesně byl proveden. Všude musily spisy obilňované a vážených klasiků do ohně. Ale navzdor všf přesnosti zachovalo se několik pečlivě uschovaných exemplářů; krom toho přehledl Činci, jak se zdá, že nebudou při obdivuhodné paměti Čiňanů nesnadno, napsati znovu aspoň obsah všech klasiků, ježto byli vždy literáři, kteří velkou část jich nazpaměť uměli.

Dokonalěji dosáhl císař svého úmyslu při literatuře hudební, která docela byla zničena. Oba nejznamenitější císařové panující dosud dynastie, Kanchi a Kjelun, činili v sedmáctém a osmáctém století co jen mohli, aby ztracená nauka o harmonii nalezena byla a čínská hudba zase na stupeň povznesti se mohla, na němž se před více než dvěma tisíciletími nalazela; ale všechno jejich úsilí zůstalo bez úspěchu.

Novodobá hudba čínská opanovala dle čínských historiků za vlády dynastie Tang, jež na trůn zasedla v r. 620 dle našeho letopočtu. V devátém a desátém století bylo v největším rozkvětu čínské básnictví. Tou dobou byla Čína několika směry nejvzdělanější zemí našeho světa, jakouž arci už dávno není.

Čiňané mají hudbu dvojitou druhu: náboženskou a obyčejnou nástrojovou. Náboženská čili rituální je přf pro evropské uši srozumitelnější než hudba, kterou na ulicích a v divadlech slyšíte. Avšak bude asi mnoho Evropanů, kteří rituální hudbu v Číně slyšeli, neboť té užívá se jenom, když se císař nebo jeho zástupce modlí v některém ze chrámů nebess země, slunce a měsíce, císařských před-

Proč u milionářů touha po penězích roste.

VYSVĚTLENÍ OD NĚKTERÝCH AMERICKÝCH MILIONÁŘŮ.

Co praví Michael Cudéby.

Veleznamý tento boháč a majitel jatek o této otázce vyslovuje se následujícím způsobem:

"Muž, který vydělal milion a dosáhl stáří padesáti neb šedesáti let, ten měl by zanechati již obchodu a vydělávání peněz a měl by učinit místo jiným. Tak jest to zvykem v Evropě, že člověk, který doňhl se jistě zámožnosti, jež mu stačí k pohodlnému životu, odebrá se v padesáti letech na odpočinek. Ale toto pravidlo nehodí se na naše americké poměry a nesouhlasí s americkou naší povahou.

Před dvaceti lety pravil jsem kdysi mé manželce, že jakmile vydělám půl milionu, že se vzdám obchodu a budu žít klidně, bez starosti zbytek svého života. Ona se usmála a odpověděla mi:

"Až dosáhneš toho půl milionu, tu teprve to bude zážitek pro tebe. Ty se nikdy nevzdáš obchodu, pokud ti to zdraví bude dovolovat. Pamatuji na má slova".

Znalá mne lépe, nežli jsem se znal sám, neboť skutečně mě tehdejší, jak rozhodnutí později se ukázalo, nemělo žádné ceny.

Málo mužů v padesáti letech má syny, již by byli tak dospělí, aby mohli převzít řízení velkého závodu aneb obchodu, aniž by jeho trvání a dobrý stav přivedli v nebezpečí. To jest jednou z hlavních příčin, proč milionáři se trvávají v obchodech, neboť nechť světit své jmění nezkušeným rukoum.

Mé přesvědčení jest, že člověk, který vytěžil milion dolarů aneb více a dosáhl stáří šedesáti let, měl by jít na odpočinek a užívati v klidu ovoce své práce a nemyšlet na další rozmnožování svého jmění; leč když obchodník ten po důkladném přemýšlení shledává, že závod, který přivedl na výši, by mohl být poškozen, aneb dokonce přiveden k úpadku neschopným řízením, tu nelze se divit, že setrvává na tom místě, kde strávil nejlepší svá leta a dožil se svých klíčových úspěchů. Pýcha, dlouhý zvyk, obchodní

harmonii, kteráž pak dále vzdělávána byla, až vysokého stupně dokonalosti dospěla. Avšak za panování císaře Čchiho, od r. 220 do 204 před K., přišla na čínské umění zlá pohroma. Činci byli velmi energický muž. Nazývají ho čínským Napoleonem, protože velké výbojné výpravy prováděl a říši uvnitř velmi upevnil. Mimo to zvečňeno jeho jméno jedním z největších podniků, jež lidská ruka kdy provedla: on dal vystavět hlavní část slavné či pověstné velké čínské zdi. Ale přes to všechno zůstal si u literární čínské památky neblahou: on dal spáliti všechny klasické a dějepisné knihy čínské, aby přf všechno, co před jeho vládou vykostáno bylo, navždy ve tmách zůstalo a jeho jméno samo nad vstupem do nové periody čínské dějiny zářilo.

S největší přesností dohlédl císař, aby jeho rozkaz přesně byl proveden. Všude musily spisy obilňované a vážených klasiků do ohně. Ale navzdor všf přesnosti zachovalo se několik pečlivě uschovaných exemplářů; krom toho přehledl Činci, jak se zdá, že nebudou při obdivuhodné paměti Čiňanů nesnadno, napsati znovu aspoň obsah všech klasiků, ježto byli vždy literáři, kteří velkou část jich nazpaměť uměli.

Dokonalěji dosáhl císař svého úmyslu při literatuře hudební, která docela byla zničena. Oba nejznamenitější císařové panující dosud dynastie, Kanchi a Kjelun, činili v sedmáctém a osmáctém století co jen mohli, aby ztracená nauka o harmonii nalezena byla a čínská hudba zase na stupeň povznesti se mohla, na němž se před více než dvěma tisíciletími nalazela; ale všechno jejich úsilí zůstalo bez úspěchu.

Novodobá hudba čínská opanovala dle čínských historiků za vlády dynastie Tang, jež na trůn zasedla v r. 620 dle našeho letopočtu. V devátém a desátém století bylo v největším rozkvětu čínské básnictví. Tou dobou byla Čína několika směry nejvzdělanější zemí našeho světa, jakouž arci už dávno není.

Čiňané mají hudbu dvojitou druhu: náboženskou a obyčejnou nástrojovou. Náboženská čili rituální je přf pro evropské uši srozumitelnější než hudba, kterou na ulicích a v divadlech slyšíte. Avšak bude asi mnoho Evropanů, kteří rituální hudbu v Číně slyšeli, neboť té užívá se jenom, když se císař nebo jeho zástupce modlí v některém ze chrámů nebess země, slunce a měsíce, císařských před-

ku nebo Konfucia. Při tom nesmí býti žádný cizinec přítomen a Evropané, chtějísi rituální hudbu jakž tak seznati, musí si od Čiňanů vyžádat, aby jim z ochoty nějaká umění zlá pohroma. Činci byli velmi energický muž. Nazývají ho čínským Napoleonem, protože velké výbojné výpravy prováděl a říši uvnitř velmi upevnil. Mimo to zvečňeno jeho jméno jedním z největších podniků, jež lidská ruka kdy provedla: on dal vystavět hlavní část slavné či pověstné velké čínské zdi. Ale přes to všechno zůstal si u literární čínské památky neblahou: on dal spáliti všechny klasické a dějepisné knihy čínské, aby přf všechno, co před jeho vládou vykostáno bylo, navždy ve tmách zůstalo a jeho jméno samo nad vstupem do nové periody čínské dějiny zářilo.

S největší přesností dohlédl císař, aby jeho rozkaz přesně byl proveden. Všude musily spisy obilňované a vážených klasiků do ohně. Ale navzdor všf přesnosti zachovalo se několik pečlivě uschovaných exemplářů; krom toho přehledl Činci, jak se zdá, že nebudou při obdivuhodné paměti Čiňanů nesnadno, napsati znovu aspoň obsah všech klasiků, ježto byli vždy literáři, kteří velkou část jich nazpaměť uměli.

Dokonalěji dosáhl císař svého úmyslu při literatuře hudební, která docela byla zničena. Oba nejznamenitější císařové panující dosud dynastie, Kanchi a Kjelun, činili v sedmáctém a osmáctém století co jen mohli, aby ztracená nauka o harmonii nalezena byla a čínská hudba zase na stupeň povznesti se mohla, na němž se před více než dvěma tisíciletími nalazela; ale všechno jejich úsilí zůstalo bez úspěchu.

Novodobá hudba čínská opanovala dle čínských historiků za vlády dynastie Tang, jež na trůn zasedla v r. 620 dle našeho letopočtu. V devátém a desátém století bylo v největším rozkvětu čínské básnictví. Tou dobou byla Čína několika směry nejvzdělanější zemí našeho světa, jakouž arci už dávno není.

Čiňané mají hudbu dvojitou druhu: náboženskou a obyčejnou nástrojovou. Náboženská čili rituální je přf pro evropské uši srozumitelnější než hudba, kterou na ulicích a v divadlech slyšíte. Avšak bude asi mnoho Evropanů, kteří rituální hudbu v Číně slyšeli, neboť té užívá se jenom, když se císař nebo jeho zástupce modlí v některém ze chrámů nebess země, slunce a měsíce, císařských před-

ku nebo Konfucia. Při tom nesmí býti žádný cizinec přítomen a Evropané, chtějísi rituální hudbu jakž tak seznati, musí si od Čiňanů vyžádat, aby jim z ochoty nějaká umění zlá pohroma. Činci byli velmi energický muž. Nazývají ho čínským Napoleonem, protože velké výbojné výpravy prováděl a říši uvnitř velmi upevnil. Mimo to zvečňeno jeho jméno jedním z největších podniků, jež lidská ruka kdy provedla: on dal vystavět hlavní část slavné či pověstné velké čínské zdi. Ale přes to všechno zůstal si u literární čínské památky neblahou: on dal spáliti všechny klasické a dějepisné knihy čínské, aby přf všechno, co před jeho vládou vykostáno bylo, navždy ve tmách zůstalo a jeho jméno samo nad vstupem do nové periody čínské dějiny zářilo.

S největší přesností dohlédl císař, aby jeho rozkaz přesně byl proveden. Všude musily spisy obilňované a vážených klasiků do ohně. Ale navzdor všf přesnosti zachovalo se několik pečlivě uschovaných exemplářů; krom toho přehledl Činci, jak se zdá, že nebudou při obdivuhodné paměti Čiňanů nesnadno, napsati znovu aspoň obsah všech klasiků, ježto byli vždy literáři, kteří velkou část jich nazpaměť uměli.

Dokonalěji dosáhl císař svého úmyslu při literatuře hudební, která docela byla zničena. Oba nejznamenitější císařové panující dosud dynastie, Kanchi a Kjelun, činili v sedmáctém a osmáctém století co jen mohli, aby ztracená nauka o harmonii nalezena byla a čínská hudba zase na stupeň povznesti se mohla, na němž se před více než dvěma tisíciletími nalazela; ale všechno jejich úsilí zůstalo bez úspěchu.

Novodobá hudba čínská opanovala dle čínských historiků za vlády dynastie Tang, jež na trůn zasedla v r. 620 dle našeho letopočtu. V devátém a desátém století bylo v největším rozkvětu čínské básnictví. Tou dobou byla Čína několika směry nejvzdělanější zemí našeho světa, jakouž arci už dávno není.

Čiňané mají hudbu dvojitou druhu: náboženskou a obyčejnou nástrojovou. Náboženská čili rituální je přf pro evropské uši srozumitelnější než hudba, kterou na ulicích a v divadlech slyšíte. Avšak bude asi mnoho Evropanů, kteří rituální hudbu v Číně slyšeli, neboť té užívá se jenom, když se císař nebo jeho zástupce modlí v některém ze chrámů nebess země, slunce a měsíce, císařských před-

ku nebo Konfucia. Při tom nesmí býti žádný cizinec přítomen a Evropané, chtějísi rituální hudbu jakž tak seznati, musí si od Čiňanů vyžádat, aby jim z ochoty nějaká umění zlá pohroma. Činci byli velmi energický muž. Nazývají ho čínským Napoleonem, protože velké výbojné výpravy prováděl a říši uvnitř velmi upevnil. Mimo to zvečňeno jeho jméno jedním z největších podniků, jež lidská ruka kdy provedla: on dal vystavět hlavní část slavné či pověstné velké čínské zdi. Ale přes to všechno zůstal si u literární čínské památky neblahou: on dal spáliti všechny klasické a dějepisné knihy čínské, aby přf všechno, co před jeho vládou vykostáno bylo, navždy ve tmách zůstalo a jeho jméno samo nad vstupem do nové periody čínské dějiny zářilo.

S největší přesností dohlédl císař, aby jeho rozkaz přesně byl proveden. Všude musily spisy obilňované a vážených klasiků do ohně. Ale navzdor všf přesnosti zachovalo se několik pečlivě uschovaných exemplářů; krom toho přehledl Činci, jak se zdá, že nebudou při obdivuhodné paměti Čiňanů nesnadno, napsati znovu aspoň obsah všech klasiků, ježto byli vždy literáři, kteří velkou část jich nazpaměť uměli.

Dokonalěji dosáhl císař svého úmyslu při literatuře hudební, která docela byla zničena. Oba nejznamenitější císařové panující dosud dynastie, Kanchi a Kjelun, činili v sedmáctém a osmáctém století co jen mohli, aby ztracená nauka o harmonii nalezena byla a čínská hudba zase na stupeň povznesti se mohla, na němž se před více než dvěma tisíciletími nalazela; ale všechno jejich úsilí zůstalo bez úspěchu.

Novodobá hudba čínská opanovala dle čínských historiků za vlády dynastie Tang, jež na trůn zasedla v r. 620 dle našeho letopočtu. V devátém a desátém století bylo v největším rozkvětu čínské básnictví. Tou dobou byla Čína několika směry nejvzdělanější zemí našeho světa, jakouž arci už dávno není.

Čiňané mají hudbu dvojitou druhu: náboženskou a obyčejnou nástrojovou. Náboženská čili rituální je přf pro evropské uši srozumitelnější než hudba, kterou na ulicích a v divadlech slyšíte. Avšak bude asi mnoho Evropanů, kteří rituální hudbu v Číně slyšeli, neboť té užívá se jenom, když se císař nebo jeho zástupce modlí v některém ze chrámů nebess země, slunce a měsíce, císařských před-

ku nebo Konfucia. Při tom nesmí býti žádný cizinec přítomen a Evropané, chtějísi rituální hudbu jakž tak seznati, musí si od Čiňanů vyžádat, aby jim z ochoty nějaká umění zlá pohroma. Činci byli velmi energický muž. Nazývají ho čínským Napoleonem, protože velké výbojné výpravy prováděl a říši uvnitř velmi upevnil. Mimo to zvečňeno jeho jméno jedním z největších podniků, jež lidská ruka kdy provedla: on dal vystavět hlavní část slavné či pověstné velké čínské zdi. Ale přes to všechno zůstal si u literární čínské památky neblahou: on dal spáliti všechny klasické a dějepisné knihy čínské, aby přf všechno, co před jeho vládou vykostáno bylo, navždy ve tmách zůstalo a jeho jméno samo nad vstupem do nové periody čínské dějiny zářilo.

Dr. Fenner's KIDNEY

and BACKACHE CURE.

Proti všem nemocím ledví, nachý je a močových kámen, proti bolestem v krku, vřidům, revmatismu, nemocím ledvin, revmatismu, mrtvolnému močení, atd.

Obchodní síť v celém světě. Prodej v všech lékárnách. Prodejce, N. Y.

— Předplácíte se na Pokrok Západo, pouze \$1.00 ročně.